

Zarja

Slovenska
družinska rev
letnik III
st. 15.
11. 4. 2017
cena 1,99 EUR

Jernej Tozon in Dejan Vunjak

**KDOR HOČE
SHUJSATI, NAJ
GRE PLESAT!**

Resnično življenje
v domovih za starejše

**Reci dostojanstvu
zbogom**

**RESNICA
O BARVANJU S KANO**

Razdeljeni prebivalci Hoč
ZEMLJA ALI SLUZBE?

V samostanu
na Mirenskem Gradu

Vrtnarjenje
za odrešitev

Prababica
za volanom avtovleke

**Presunjeni,
ker sem
ženska**

Kako je konoplja
pomagala deklici
s hudo epilepsijo

**MOJA POT
DO ZDRAVILA**

Velikonočna praznična pojedir

ZARJOVITE!

Nagrajenci nagradnega sklada Media24 - marec 2017

1. nagrada: 1500 evrov
Petra Meglič, Tržič
2. nagrada: 800 evrov
Milena Lapi, Sv. Jurij Ob Ščavnici
3. nagrada: 450 evrov
Helena Kocijančič, Maribor
4. nagrada: 250 evrov
Marta Ivačič, Radenci
5. nagrada: 100 evrov
Valerija Kočevar, Prevorje
- 6.-10. nagrada: 40 evrov
Milan Goršek, Velenje
Zdenka Hodžič, Žalec
Irena Lepoša, Golnik
Hilda Weingerl, Slovenj Gradec
Mojca Kosmačin, Maribor

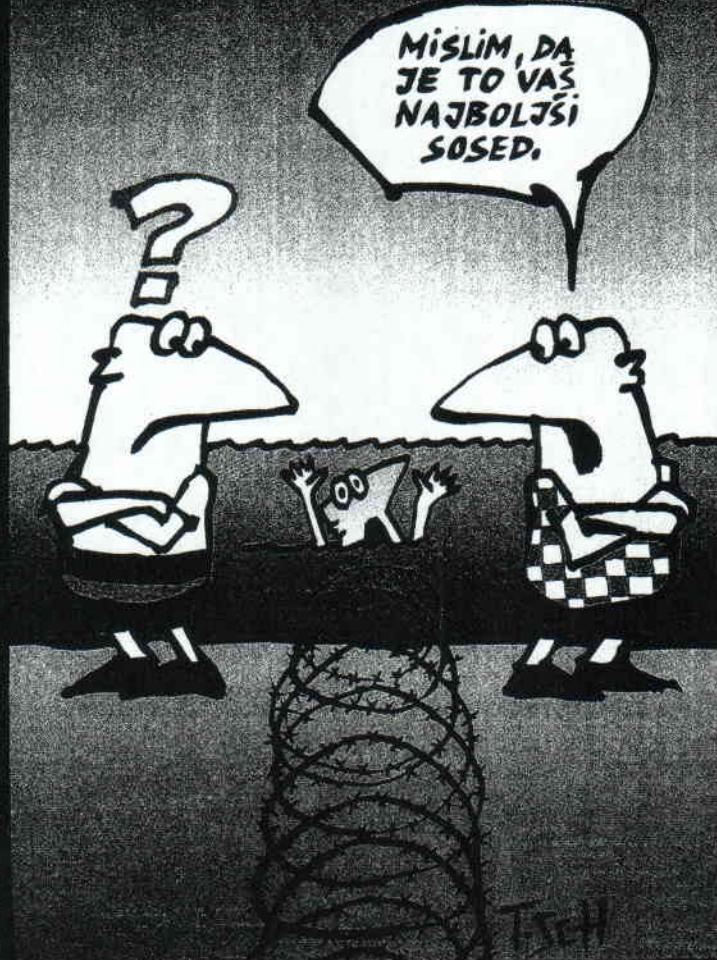
Jezilnica

Stvari, ki so vam šle ta teden najbolj na živce. Spihajte se, laže vam bo, garantiramo. Naš brezplačni servis za jezne.

Podivjane brinove jagode, ki so

brezobzirno zrasle tako debele, da ne gredo skozi luknjice v pakiranju. Mogoče bi kdo pomisli, da bi se moral velikosti jagod prilagoditi tisti, ki jih pakira, ampak to je samo bežna misel. Ne, krive so jagode, smo skoraj prepričani.

Težave Mercatorja

BREZ DLAKE

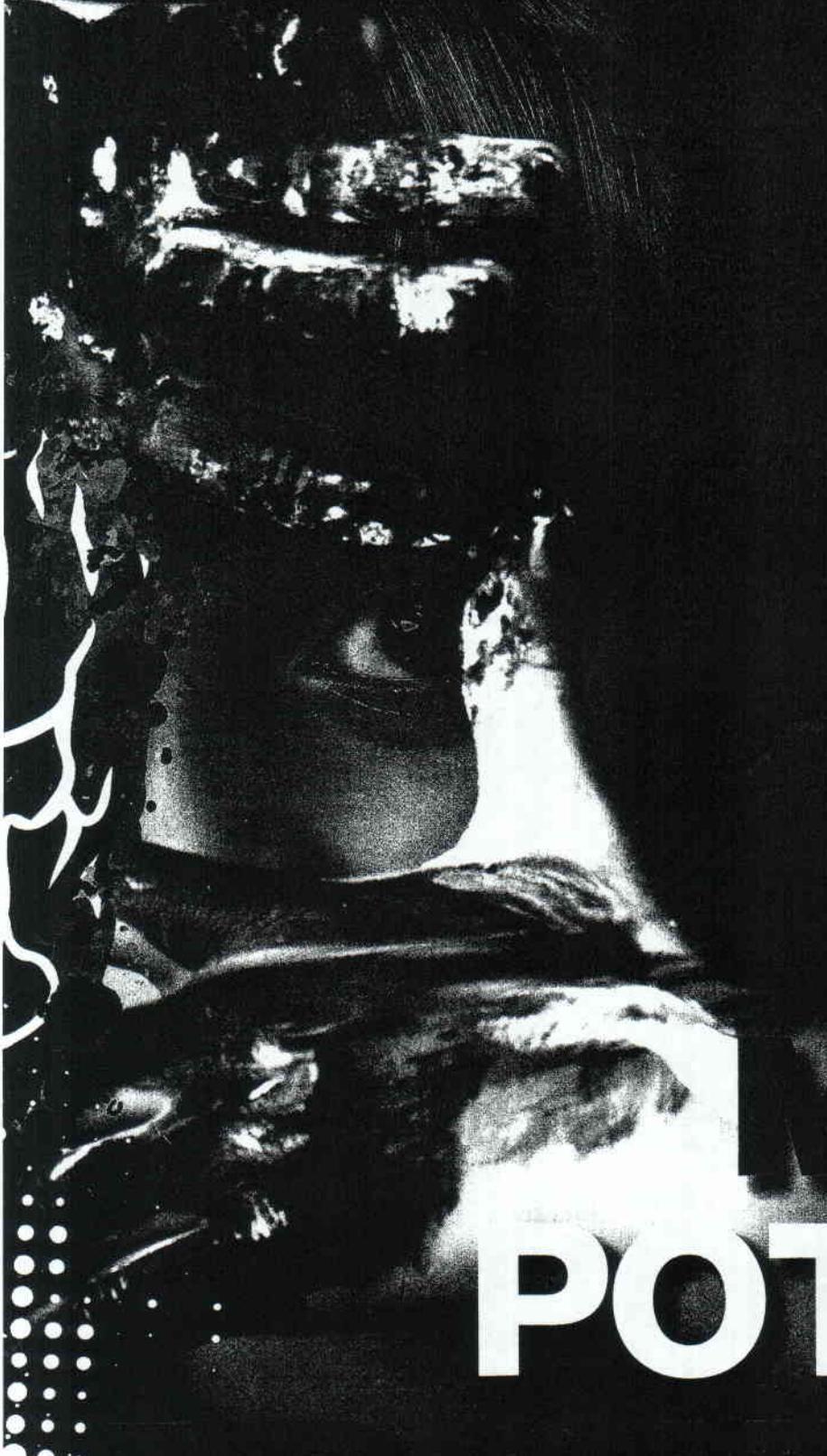
ILLUSTRIRA: TOMAZ SCHLEGL

MONTAŽA: JAKA KOREN

Pogovarjali smo se z mamo osemletne deklice z Dravetovim sindromom, eno najtežjih oblik epilepsije. Pri iskanju učinkovitega zdravila in za izboljšanje stanja njune hčerke so starši poskusili vse alternativne poti – bile so neuspešne, dokler niso našli konoplje. S konopljino učinkovino kanabidiol CBD so pri ameriški deklici Charlotte Figi s podobno težkim obolenjem namreč dosegli izjemen napredek. Tega zdravila v Slovenijo niti po enoletnem trudu po uradni poti niso mogli dobiti. Pred tremi leti je bil odnos slovenskega zdravstva do medicinske konoplje večinoma negativen. Pred dvema letoma se je vse spremenilo.

Tekst: MARIJA ŠELEK

Kako je konoplja pomagala deklici s hudo obliko epilepsije

POT DO ZDRAVILA

Na nevrološkem oddelku Pediatrične klinike UKC Ljubljana pod vodstvom of. dr. Davida Neubauerja od tega poteka zdravljenje 70 otrok z izhujšo obliko epilepsije s sinte-

tičnim kanabidiolom. To je steklo prav na pobudo zgoraj omenjene mamice, naše sogovornice, ki želi ostati neimenovana. V kratkem pričakujejo še zadnje mnenje (z Javne agencije za zdravila in medi-

cinske pripomočke) in lahko bodo začeli uvajati tudi naravni kanabidiol. Rezultati v svetu so izjemni.

Neozdravljiva bolezen. V Sloveniji ima Dravetov sindrom šest

otrok. Hčerki naše sogovornice so epilepsijo diagnosticirali pri šestih mesecih in ji takrat – ne vedoč, da ima Dravetov sindrom – predpisali neprimerno zdravilo, zaradi katerega se ji je stanje poslabšalo: zgo-

Otrok s težko obliko epilepsije je v Sloveniji približno 200.

stilo se je število napadov. Pri deklici se napad sproži, ko se njena telesna temperatura zviša – za to je lahko dovolj samo hiter dvig telesne temperature s 36,8 stopinje na 37,2 stopinje. Zato ne sme biti telesno aktivna, nenehno ji merijo temperaturo, držijo jo za roko, da jo imajo pod nadzorom, spustijo jo samo doma – vse to, da se lahko takoj odzovejo in jo zaščitijo, da ne bi ob napadu padla in se poškodovala. Deklica pogreša tekanje in prostost, zato zelo rada pobegne – to ji je največji iziv. Je otrok s posebnimi potrebami, vendar napreduje, obiskuje šolo s prilagojenim programom, vendar z enakovrednim izobrazbenim standardom. Trenutno jemlje najmočnejša zdravila, antiepileptike, ki imajo hude stranske učinke – predvsem za jetra, ima težave z

Naš zadnji poskus

Pri drugi slovenski deklici, ki ima več napadov na noč, so poskusili že vsa zdravila, a niso pomagala. Pred mesecem dni so se starši odločili, da ukinejo vsa uradna zdravila in nadaljujejo samo še s kanabidiolom CBD. Deklica zaradi pogostih napadov in visokih odmerkov klasičnih zdravil ni več govorila, samostojno hodila ... zdaj se smeji, hodi in teka naokoli. Pred ukinitvijo zdravil so zdravnike seznanili z odločitvijo in jih prosili: »To je naš zadnji poskus, do zdaj smo vas ubogali in vas bomo tudi potem, če tole ne bo uspelo. Toliko nam pomagajte, da prebremo krizo, ko bomo zniževali odmerke uradnih zdravil.« Seveda so se naposlushali, kako da si dovolijo ukiniti formalna zdravila, ni šlo lahko, ampak na koncu so jim pomagali – deklica je bila v bolnišnici tri tedne pod nadzorom, tam je z osmih napadov na noč prešla na enega ali dva napada na noč, trenutno pa na en napad vsak drugi dan. Ker nima močnih klasičnih zdravil, otrok hodi in govoriti ter se smeji. Naša sogovornica je dejala, da bi ravnala enako, če bi njeni hčeri imela toliko napadov na noč. »V takem primeru ne vidiš več razloga, zakaj bi dajal otroku zdravila, ko pa ta ne pomagajo. Prav dr. David Neubauer je bil tisti, ki je dejal, pa poskusimo!«

»Do četrtega leta smo hčerkim morali hrano pasirati, po uporabi naravnega kanabidiola se jih je tak izboljšal, je skoraj vse (v skladu z dejstvji) in samostojno.«

ravnotežjem in pozornostjo, za kar sumijo, da je tudi posledica močnih zdravil, in z zaspanostjo (pri osmih letih še vedno potrebuje počitek po kosi). Potem ko se ji je stanje poslabšalo, so ji predpisali drugo zdravilo, ki je napade umirilo. Do tretjega leta je imela en napad na tri mesece. V družini so seveda upali in si že leli, da bodo napadi s starostjo izzveneli, zgodilo pa se je prav nasprotno: še pogosteje so bili, zato so s preiskavo DNA v tujini dobili diagnozo in žal ugotovili, da za obvladovanje te bolezni ni zdravila.

Postavljanje na noge. »Najprej išeč starše otrok s podobnim potekom bolezni, se na spletu dodatno informiraš in vidiš, da slovenski zdravniki ne govorijo o končnem izidu te bolezni. Doma za računalnikom pa spoznaš, kako prizadeti otroci so to, nekateri med njimi skoraj ne hodijo, ne govorijo, imajo po sto napadov na dan. Potem se šele zaveš, kakšno bolezen ima tvoj otrok. Ko so mi povedali diagnozo, sem si namreč rekla, da bomo že nekako. Nevrologinja nas je seznanila s precej uspešnim zdravilom Stiripentol. Z njim smo začeli

pri hčerkiah treh letih in pol, vendar v kombinaciji še z dvema zdraviloma, saj samo ni učinkovito. Tistega s posebno groznimi stranskimi učinki se hočemo znebiti že štiri leta.«

Po mesecu dni, ko je izgubila tla pod nogami, se je znova postavila na noge in se začela bojevati. Po vseh alternativnih metodah so bili še vedno pri enem napadu na vsakih 14 dni. V zadnjem obdobju jih je imela deklica tudi po 20 na dan. Oblika napadov se je spremenila, dogajajo se ponoči, tik preden globoko zaspri. Gre za serijo napadov vsakih od 15 do 20 minut. Ko deklica ob 21. uri zaspri, jo starši s pomočjo kamere spremljajo, medtem počno kaj drugega, ponoči pa spijo ob njej v družinski postelji. »Ko je dovolj mirna, je ne držim – ampak iz izkušenj vem, da se bom zbudila. Vedno se. Imamo še mlajšega otroka, skoraj šestletnika, in on lahko vpije v svoji sobi, pa ga ne bom slišala, takrat vstane mož. Nekateri otroci pri epileptičnih napadih zakričijo, naša deklica ne. Iz mirnega spanja jo samo 'zategne', ampak čutim spremembu dihanja in se zbudim. Ko ima serijo napadov, pa dejansko dremam in jo držim za roko ...«

Napad prekinejo z zdravilom, vendar ga lahko dozirajo le omejeno koliko, saj lahko nastane tudi zastoj dihanja, zato je po dveh prekinitvah treba klicati reševalce. Nato ji v bolnišnici pod nadzorom intravenozno dovajajo zdravila po točno določenem protokolu.

Strah pred konopljo. Skoraj leto dni je spremljala tuje forume o tej bolezni, prebirala članke in videla, da se v Ameriki lotevajo zdravljenja z medicinsko konopljijo. Najprej sta morala z možem premagati strah pred ko-

na to temo in potem nista več dvomila. Zgodba Charlotte Figi, ki popravi ne hodila ne govorila, po zdravljenju z medicinsko konopljijo pa je v to počela, jima je vila mnogo upan.

Nato je od leta 2013 do 2014 sledil kup dopisovanj in dogovarjanj, da njuno deklico lahko uvrstili na čakan za zdravljenje v Amerik. Zdravila Epidiolex z naravnim CBD v Slovenijo namreč niso mogli dobiti. Čeprav so ga medtem že registriral ZDA – našli so tudi že poti, kdo bo zanje tam naročil ter pripeljal Amerike v Slovenijo. Pol leta je tisto jalo, da so našli zdravnika, ki je izpotrdilo, da bo to zdravilo samo njihovo hčerko.

Da je sogovornica prišla do nega ameriškega zdravnika dr. Ivinškega, je morala na Facebock izslediti njegovo medicinsko sesijo potem je navezala stik z njim samcem slovensko nevrologinja in poslal je lotno dokumentacijo, vso raziskav uvažjanju konopljine zdravila.

Prof. dr. David Neubauer, pedijater in pediatrični nevrolog s Kliničnega oddelka za otroško, mladostniško in razvojno nevrologijo Pediatrične klinike UKC Ljubljana:
Izraelci bodo s konopljijo zdravili tudi otroke z avtizmom

V dveh letih zdravljenja s sintetičnim kanabidiolom ta ni bil uspešen pri vseh otrocih, zato želijo pri teh poskusiti z naravnim kanabidiolom. »Pozitivno je, da je naraven in vsebuje še druge domnevno pozitivne substance, v njem pa je tudi en višji odmer THC-ja, za kar imamo potrdilo etične komisi

Administrativni del smo dobro opravili, čakamo samo še na strokovno odločitev Javne agencije za zdravila in medicinske pripomočke, ki naj jo dobili v 14 dneh. Take študije ni še nihče prijavil – ne samo v Sloveniji temveč tudi v Evropi. Morda opravljajo študije, pa jih niso objavili, ampak edina študija na otrocih z epilepsijo je bila lani objavljena v Izraelu – s 7 otroki. Prejšnji mesec smo bili skupaj na neki konferenci na Poljskem in so mi osebno potrdili, da so z rezultati zelo zadovoljni. Zdaj bodo poskusili z istim zdravilom iz medicinske konopljije tudi pri otrocih z avtizmom. Njihov uspeh je bil nad 50-odstotno zmanjšanje napadov, kar je pri trdovratnih epilepsijah zelo dober uspeh. Pri nas so se napac zmanjšali za 48 odstotkov. Američani sintetični kanabidiol uporabljajo štiri leta in so tudi zelo uspešni.«

Na začetku so bili nekateri kolegi zdravniki in zdravnice zadržani do zdravljenja s kanabidiolom, počasi pa so se dali prepričati o koristnosti zdravila kot dopolnilnega zdravljenja. Kanabidiol nima nobenih slabih stranskih učinkov, zgolj dobre: otroci so se vedenjsko in motorično izboljšali, bolje so spali, prav tako se jim je popravil apetit; stik z njimi je boljši. Neubauer tudi pove, da je veliko staršev, ki na lastno pest poskusijo zdraviti z medicinsko konopljijo, z naravnim kanabidiolom, in to z zdravnikom tudi povedo. »Mislim, da nam kar zaupajo, mi pa jih stopimo naproti z analizo vzorcev teh pripakov, ki nam jih prijazno in brezplačno analizirajo na Inštitutu Jožef Stefan. Potem starše seznanimo, kakšne učinkovine in v koliko odstotkih so v pripakih. Tlahko starši pripakove zamenjajo za ustreznije,« razlagata Neubauer in poudarja, da gre za izrazito težke primere bolezni. Pri nekaterih so poskušali že s sedmimi vrstami epileptikov, različnimi dietami, terapijami, celo z operacijo, zato starše razumejo in jih podpirajo.

Otroke, ki so po strokovni oceni primerni za operacijo, pošiljajo tudi na operacijo glave v Nemčijo ali Francijo. Strokovnjaki iz Pariza pridejo enkrat na leto k nam, da jim predstavijo primere. Uspehi so fantastični: napadi tako rekoč izginejo. Vendar za operacijo niso vsi primerni – temi, ki so vključeni v terapijo s kanabidiolom, primernih žal ni.

Kaj je kanabidiol – CBD?

Konopljiva vsebuje učinkovine, imenovane kanabinoidi – do zdaj so jih znanstveniki izolirali več kot 60. Med najbolj raziskanimi sta THC (tetrahidrokanabinol) in CBD (kanabidiol). THC in CBD se v procesu zdravljenja med seboj dopolnjujeta, vendar drugače od THC kanabidiol (CBD) ni psihoaktiviven.

Kako je Pop TV osramotila nacionalko

Nič slabega o puncah s Kolodvorske dve in štiri. Trudijo se na vso moč, čeprav jim vse bolj vztrajno primanjkuje duha po moških. Ne, ne, sploh mi ne gre po glavi kaj nagravno telesnega, ampak dejstvo je, da je tudi za dobro medijsko produkcijo potrebno ustrezno mešanje moških in ženskih hormonov. Moške(ga) gremo navsezadnje lahko povohat zvezcer k POP-konkurenči, ki ni konkurenca, saj naj bi televiziji vsaka zase pokrivali specifičen krog gledalcev in delovnih nalog. Stari dobrí – no, ne prav dobrí, prej bi lahko napisala kruti– Uroš Slak izhlapeva tak testosteron, da je milina, in v vsega dobre pol ure ti nadomesti ves primanjkljaj, ki se ti je nbral na nacionalki, v gaju tipično ženskega sadja dramatične vijolične barve, ki ga je v tem kontekstu nespoštljivo omenjati. Ki močno spominja na barvo Mišine dramatične obleke med njenim zadnjim intervjujem Zgoraj brez znamenito naporno in popularno hrvatsko novinarsko medijsko zvezdo ne prav vtipkin oblin in strah vzbujajoče osebnosti.

Toda punce gor, punce dol, blamaža, ki jo je Kolodvorska dve in štiri občutila (ali bi jo vsaj morala občutiti) zadnji čas, je brezpolna. Gre za dokumentarec o slovenski prvi dami Združenih držav. O Melania Trump. Z ekipo ga je tudi v Združenih državah snemala kar nekaj dolgih tednov Popova raziskovalna novinarka Maja Sodja in je lep in pohvale vreden podvig. Kajpak bi ga morala prva ustvaritvena nacionalka, ker je to preprosto njena dolžnost. Zakaj, se mi ne da razpravljati, ker je to samoumevno.

Nacionalka pa nič. Zakaj nič, ostaja vsaj zame velika skrivnost. Lahko bi banalno zapisala, da je bilo to pri ženskih seficih na Kolodvorski tudi pričakovati. Lahko bi napisala, da je materija, ki bi se je morale lotiti, tu in tam nekoliko spolzka, in to se častni ustanovi menda ne spodobi. Takšen argument razkazuje zagamanost duha in žalostno konservativnost. Lahko bi zapisala tudi, da je bilo nacionalki vnaprej jasno, da bo to dokumentarec brez glavne junakinje v živo, ker je bilo seveda pričakovati, da Melania tudi zdaj ne bo hotela sodelovati, in je to vnaprej ocenila kot nekakšen statusni neuspeh. In bi neokusno zapisala, da pač ženske znano (in silovito) nikoli ne marajo lepih in uspešnih žensk. Morada je bila tudi suša preprostega osnovnega novinarskega refleksa, kaj je treba murno, obvezno in čim prej medijsko postoriti, kadar pride do takšnega mega in tako rekoč neverjetnega nacionalnega dogodka, ki je tokrat kot mana z neba očnil malo državico. Pardon, pozabila sem napisati pod Alpami.

No, Pop TV se je, kot rečeno, izzivalne novinarske naloge lotila ambiciozno in zagnano in je ustvarila v tem pogledu zagotovo vrhunec svoje tovrstne ustvarjalnosti. Govorim lahko le o treh nadaljevanjih od petih, ker me zadnji dve nadaljevanji na tem mestu ne bosta več dosegli, in prosim, da se to upošteva. Maji Sodja lahko na prvem mestu očitam predvsem težak in ogromen zimski šal, v katerega je zavita ves čas dogajanja in iz katerega ji komaj kuka glava, tu pa so ta čas češnje že domala odvetele, kar bi morala vnaprej upoštevati. Sicer pa njenemu izdelku, posebno kar zadeva ciljno publiko, ni dosti očitati. Če bi ga namesto nje ponudila gledalcem nacionalka, bi bilo na ekranu zagotovo

tudi dosti manj golote prve dame. Na FOTO: jo slekli, pardon, objavili njene slečene fotografske z lahkim in veselim srcem, ker se je Melania a) slala in pozirala pri vsem predvajanem magalu očitno z moževno privolitvijo in najbrž kdaj celo na njegovo pobudo. In pod b, prva dama ima takoj izjemno estetski telesček in na fotografijah tako skrbno prikrite bazične spotakljivosti, da potemtakem spodobne televizije ne bi smeles objavljati niti posnetkov Miloške Venere in kupa drugih slečenih muzejskih umetnin. (Spet sledi zgražanje.)

Kiks je bil po mojem mnenju objava res žaljivega Majinega pogovora s kratkolaso ameriško bjondo nekje v naravi, ki je hotela biti nedvomno (in ji je to izvrstno uspelo) grobo žaljiva do svoje in naše prve dame. Vsak sicer lahko pred televizijsko kamero naklada, kar ga je volja, drugo pa je, kaj porabimo za objavo in tudi objavimo in kaj odvržemo v smeti. To je bila evidentna smet. Škoda.

Dovolj o Melanii in o Pop televiziji. Gremo še za hipec v Sankt Peterburg (še vedno ne vem natanko, ali je pravilno Petersburg, kot so objavljale tuje televizije, ali Peterburg, kot so mi vbjiali v glavo doma in uporabljajo domači mediji) – in se seveda ve, zakaj. Dogodek sam je ta hip seveda že pasé. A moram omeniti nekaj, kar je tedaj, ko se je zgodilo, tuje poročevalce še posebno osupnilo. Gre za atmosfero takoj po tragediji, za obnašanje ljudi, ki so po eksploziji izstopali iz poškodovanega vagona z grotesknimi iznakaženimi vrtati in tavali po peronu. Vse je bilo zadimljeno, nerazločno, temačno in neznanec je očitno snemal z amatersko kamero. Navajeni smo že prizorov po podobnih atentatih: popolna panika, kriki groze, beganje ljudi. Tu pa nič. Popolnoma nič. Nobenih krikov, tekanja, nobene panike. Kvečjemu nekoliko slow motiona: kot bi se stvari dogajale v malce upočasnjem ritmu. Nekateri preživeli so postajali ob progi podzemne železnice in zrli kdove kam, kot da ne bi vedeli, kaj in kam naj bi s sabo. Drugi so se tudi počasi, skoraj obotavljivo napotili proti izhodu. Mimo je šla mlada ženska s strahovito okrvavljenim obrazom. Nanj si je polagala bel robček in ne njeni gibanje ne kretanje niso nakazovali, da se morda z njo dogaja nekaj posebnega. Vse je bilo nemo, nihče ni z nikomer govoril, kaj šele vpil, in to je bilo po svoje še huje od običajnega tragičnega direndaja, ki smo ga žal zdaj že vajeni. Podobno je bilo zgoraj na pločniku in cesti, eni glavnih in največjih v mestnem središču Sankt Peterburga. Ko ne bi bilo službenih avtomobilov vseh vrst, ki so se jeli naglo zgrinjati v bližino, pešec, ki bi stopal mimo vhoda v podzemsko, sploh ne bi opazil, da se je tu pravkar zgodilo nekaj groznegra.

Ameriški televizijski komentatorji so to osupljivo dejstvo kmalu opazili in začeli množično ugibati, od kod in zakaj to. Ena od vodilnih komentatorov CNN je ugibala, da gre za posebno vase zaprto skandinsko mentalitet: takšni so pač ljudje »tam zgoraj«.

Kdo ve, kaj je po sredi. A kakorkoli že, zdaj je v tovrstnem terorizmu nazadnje razdevičena tudi Rusija. Ali bo v prihodnosti to pomenilo kaj posebnega, novega in drugačnega kot do zdaj, za zdaj lahko le ugibamo.

loja pot. Sogovornica se je na tej poti, kako avilo za hčer uradno spraviti v Slovenijo, srečen in pogovarjala s številnimi ljudmi: z angleškim iskovalcem Benom Whalleyem, ki ji je poslal strokovne članke, ji svetoval pot do zdravila, s profesorjem Sandrem, ki naj bi raziskavo opravljalo v Londonu, vzopredno pa še s farmacevtskim podjetjem GW Pharmaceuticals. »Ker pa je FDA (ameriška zvezna agencija za nadzor nad hrano in zdravili) začela testiranje tega zdravila v ZDA, so vse druge države ostale. Zdravilo še vedno izdelujejo v Evropi, a se tu redpisuje, ker imajo licenco ZDA.« Veno so poskušali naprej, tudi s pomočjo slovenskega farmacevtskega podjetja in ministrstva trave, vmes pa je bila tudi oseba, ki jim je zavila uspeh. Ministrstvo je namreč že pripravilo ument, s katerim bi lahko v Slovenijo legalno živali zdravilo Epidiolex, a je manjkal podpis uradnice. Pošljali so ji elektronska sporočila, in video dekličnih napadov, poročali o stranučinkih epileptikov, a od nje nikoli niso dobili vora. Tako se je vleklo leto dni, da so potem o uvozili samo sintetični kanabidiol. Iako pot bi morala opravljati država, ne pa jaz, ta oseba, posameznica, utemeljeno pripomni vornica, ki sicer opravlja zahtevno intelektualno učbo.

ni trg. Preden so v Sloveniji začeli študijo s tičnim kanabidiolom, so starši otrokom (neuro) že dajali naravní kanabidiol, ki so ga moralci tati na črnem trgu. Zdravniki pa so jim pomakali, da so opravljali preiskave, kontrolirali kri, menjenost jeter ...

amo na mnenje etične komisije smo čakali 1 mesecev, postopki so se vlekli, medtem pa i doma gledajo otroka s številnimi napadi, od njih škodi možganom. Črni trg ima svoje ponudnikov je precej, ampak treba je bilo iziti najbolj zanesljivega, ki je tudi največ vedel.« ko so prišli do naravnega CBD-ja – praha, ki ga govornica začela aprila 2014 dajati svoji hčerki, rej tretjino kapsule. Na začetku niso povedali mur, že po tednu dni pa so v vrtcu mamo vpravili ima deklica novo terapijo. Postala je bolj na, bolj je sodelovala; prav tako so na delovni jiji poročali, da se z njo da bolje delati. Po medni jemanja naravnega kanabidiola je zdravna pregledu dejala, da je deklica dve leti pobolezni, značilnega za Dravetov sindrom, kar kočila – izvid EEG-ja je bil v primerjavi s prejmočno izboljšan. Zdravnici so potem poveza konopljo. Ni bilo zgražanja, napredok je bil reč krasen. Kognitivno je deklica zelo napredila, a število napadov se ni zmanjšalo.

letu 2015 so prekinili zdravljenje z naravnim oljcem in sodelovali pri študiji s sintetičnim kanabidiolom. »Prvih 14 dni je bilo v redu, a so se napadi začeli zgoščevati na štiri dni. Nato ji po mesecu dni sintetičnega zdravila spet ala pol kapsule naravnega CBD in napadi so redčili na deset dni! Tako smo sintetiko opuščali, a so se po mesecu dni spremenile oblike napadov, prvič smo prišli na nočne. Vse poletje smo dojevali, da smo jo z naravnim CBD-jem spravili stabilno stanje,« pripoveduje sogovornica loda, da jih zdaj čaka ničta preiskava, nato pa lo deklico vključili v študijo z naravnim konopljo učinkovino. »V septembetu smo bili že tik džaci, zdaj pa je že april ...« ■